KOMISSION ASETUS (EY) N:o 2729/2000,
annettu 14 päivänä joulukuuta 2000,
viinialan tarkastusten soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon viinin yhteisestä markkinajärjestelystä 17 päivänä toukokuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1493/1999 ([1]), sellaisena kuin se on muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 1622/2000 ([2]), ja erityisesti sen 72 artiklan 4 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Viinialan tarkastuksia koskevista säännöksistä säädetään 1 päivästä elokuuta 2000 sovellettavan asetuksen (EY) N:o 1493/1999, jolla korvattiin neuvoston asetus (ETY) N:o 822/87 ([3]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1677/1999 ([4]), 72 artiklassa. Niitä on syytä täydentää soveltamista koskevilla yksityiskohtaisilla säännöillä ja kumota tätä asiaa koskevat asetukset eli viinituotteiden näytteiden otosta joko jäsenvaltioiden välisessä yhteistyössä tai isotooppimenetelmillä määrittämiseksi, mukaan lukien määrittäminen yhteisön tietopankille, 29 päivänä heinäkuuta 1991 annettu komission asetus (ETY) N:o 2347/91 ([5]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1754/97 ([6]), ja viinialan tuotteiden tutkimista deuteriumin ydinmagneettisella resonanssilla koskevia tuloksia sisältävästä tietopankista 29 päivänä heinäkuuta 1991 annettu komission asetus (ETY) N:o 2348/91 ([7]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1932/97 ([8]).

(2) Siirtymäkauden toimenpiteistä kunnes viinin yhteisestä markkinajärjestelystä annetun asetuksen (EY) N:o 1493/1999 mukaiset lopulliset toimenpiteet otetaan käyttöön 24 päivänä heinäkuuta 2000 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1608/2000 ([9]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2631/2000 ([10]), mukaan yleisistä tarkastuksia koskevista säännöistä viinialalla 19 päivänä kesäkuuta 1989 annettua neuvoston asetusta (ETY) N:o 2048/89 ([11]) sovelletaan 30 päivään marraskuuta 2000. Asiaa koskevien yksityiskohtaisten soveltamissääntöjen on siis tultava voimaan 1 päivänä joulukuuta 2000.

([1]) EYVL L 179, 14.7.1999, s. 1.
([2]) EYVL L 194, 31.7.2000, s. 1.
([3]) EYVL L 84, 27.3.1987, s. 1.
([4]) EYVL L 199, 30.7.1999, s. 8.
([5]) EYVL L 214, 2.8.1991, s. 32.
([6]) EYVL L 248, 11.9.1997, s. 3.
([7]) EYVL L 214, 2.8.1991, s. 39.
([8]) EYVL L 272, 4.10.1997, s. 10.
([9]) EYVL L 185, 25.7.2000, s. 24.
([10]) EYVL L 302, 1.12.2000, s. 36.
([11]) EYVL L 202, 14.7.1989, s. 32.

(3) Jotta viinialan säännöksiä sovellettaisiin yhdenmukaisesti, on syytä vahvistaa säännöt kansallisella ja yhteisön tasolla jo voimassa olevien valvontamenettelyjen täsmentämiseksi ja viinialan tarkastuksista vastaavien viranomaisten suoran yhteistyön varmistamiseksi.

(4) Lisäksi olisi vahvistettava sellaisen yhteisön rakenteen käyttöönottoa ja toimintaa koskevat erityissäännöt, jonka muodostaa viinialan tarkastuksista vastaavien erikoistarkastajien ryhmä ja jonka on komission tasolla varmistettava yhteisön säännösten yhdenmukainen soveltaminen.

(5) Olisi vahvistettava säännöt, joiden mukaan kansalliset elimet ja komissio voivat avustaa toisiaan viinialan lainsäädännön moitteettoman soveltamisen varmistamiseksi. Näillä säännöillä ei saa estää sellaisten erityissääntöjen soveltamista, jotka koskevat yhteisön menoja, tma-laatuviinien luokituksen alentamista taikka kansallisia rikosoikeudellisia menettelyjä tai hallinnollisia seuraamuksia. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kahta jälkimmäistä seikkaa koskevien erityissääntöjen soveltaminen ei vaaranna tämän asetuksen tavoitetta eikä siinä säädettyjen tarkastusten tehokkuutta.

(6) Jokaisen jäsenvaltion on varmistettava viinialan tarkastuksista vastaavien viranomaisten toiminnan tehokkuus. Tässä tarkoituksessa on nimettävä viranomainen, joka varmistaa jäsenvaltioiden ja komission väliset yhteydenotot. On myös välttämätöntä, että kaikissa niissä jäsenvaltioissa, joissa viinialan tarkastuksista vastaa useampi toimivaltainen viranomainen, näiden toimivaltaisten viranomaisten tarkastustoimet sovitetaan yhteen.

(7) Jotta sääntelyä sovellettaisiin yhdenmukaisesti koko yhteisössä, erityisesti jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet, jotta toimivaltaisten viranomaisten henkilöstöllä on tarvittavat vähimmäisvaltuudet tutkia, noudatetaanko sääntelyä.

(8) Lisäksi olisi vahvistettava säännöt, jotka koskevat viinialan tarkastuksiin liittyvien komission erikoistarkastajien ryhmien perustamista ja toimintaa.

(9) Jos komission erikoistarkastajilla on tehtäviään hoitaessaan toistuvia ja perusteettomia vaikeuksia, komission on voitava pyytää asianomaiselta jäsenvaltiolta selitysten lisäksi keinoja, joiden avulla tehtävä voidaan suorittaa loppuun. Asianomaisen jäsenvaltion on toteutettava tästä asetuksesta johtuvat velvoitteensa ja avustettava kyseisiä tarkastajia näiden suorittaessa tehtäväänsä.

(10) Olisi vahvistettava viinintuotantokyvyn tarkastuksia koskevia erityissäännöksiä. Erityisesti on tarpeen, että yhteisön taloudellista tukea saavat toimet tarkastetaan järjestelmällisesti paikalla.

(11) Viinimarkkinat ovat toisistaan riippuvaisia, mitä kuvastavat jäsenvaltioiden välisen kaupan kehitys ja erityisesti monikansallisten yritysten määrän jatkuva kasvu tällä alalla sekä hallintosääntöjen mukaiset mahdollisuudet toteuttaa sekä tukea saavia että tukea saamattomia toimia muualla kuin tuotteen alkuperäpaikassa tai siirtää näitä toimia tuotteen alkuperäpaikasta. Tämän tilanteen vuoksi on tarpeen edelleen yhdenmukaistaa tarkastusmenetelmiä ja varmistaa tiiviimpi yhteistyö tarkastuksista vastaavien viranomaisten välillä.

(12) Jäsenvaltioiden välisen, viinialan säännösten soveltamista koskevan yhteistyön tehokkuuden lisäämiseksi kunkin jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on voitava pyynnöstä työskennellä toisen jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten kanssa. Tällaista yhteistyötä ja avunantoa koskevat säännöt on syytä vahvistaa.

(13) Koska eräät asiat ovat monitahoisia ja kiireellisiä, on välttämätöntä, että avunantoa pyytänyt toimivaltainen viranomainen voi pyynnön vastaanottavan viranomaisen suostumuksella nimetä tarkastajiaan osallistumaan tutkimuksiin.

(14) Jos kyseessä on useita jäsenvaltioita tai yhtä jäsenvaltiota koskeva vakava petoksen vaara tai petos, asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten on käynnistettävä viran puolesta avunantomenettely eli oma-aloitteinen avunanto.

(15) Tämän asetuksen mukaisesti vaihdettavia tietoja koskee niiden luottamuksellisen luonteen vuoksi salassapitovelvollisuus.

(16) Asetuksessa (ETY) N:o 2348/91 säädetään yhteisessä tutkimuskeskuksessa (YTK) olevasta, tutkimustietoja sisältävästä tietopankista, jolla pyritään yhdenmukaistamaan analyyttiset tutkimukset koko yhteisössä. Tietopankkiin on tarkoitus tallentaa jäsenvaltioista tulevat näytteet ja määritysselosteet. Tätä rakennetta koskevia sääntöjä olisi sovellettava, koska niistä on saatu kokemuksia rakenteen perustamisesta lähtien.

(17) Isotooppista vertailumääritysmenetelmää sovellettaessa voidaan paremmin valvoa viinialan tuotteiden väkevöintiä tai todistaa veden lisääminen niihin tai — yhdessä viinialan tuotteiden muiden isotooppisten ominaisuuksien määritystulosten kanssa — varmistaa, että ne vastaavat kuvauksessa ilmoitettua alkuperää. Näillä määritysmenetelmillä saatujen tulosten tulkitsemisen helpottamiseksi on voitava verrata saatuja tuloksia aiemmin samoin menetelmin saatuihin tuloksiin silloin, kun määritetään tuotteita, joiden ominaisuudet ovat samat ja joiden alkuperän ja valmistuksen aitous on varmistettu.

(18) Viinien tai viinistä johdettujen tuotteiden isotooppinen määritys tehdään yhteisön viinianalyysimenetelmistä 17 päivänä syyskuuta 1990 annetussa komission asetuksessa (ETY) N:o 2676/90 [1], sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 761/1999 [2] säädetyillä vertailumääritysmenetelmillä.

(19) Määrityslaitteilla varustetuissa yhteisön laboratorioissa tehtyjen määritysten tulosten tulkitsemiseri helpottamiseksi ja näiden laboratorioiden saamien määritystulosten verrattavuuden varmistamiseksi olisi vahvistettava rypälenäytteiden ottoa sekä näiden näytteiden viiniyttämistä ja säilyttämistä koskevat yhdenmukaiset säännöt.

(20) Määritystietojen laadun ja verrattavuuden varmistamiseksi on tarpeen soveltaa tunnustettujen laatuvaatimusten järjestelmää laboratorioihin, jotka jäsenvaltiot ovat nimenneet tekemään näytteiden isotooppisia määrityksiä tietopankkia varten.

(21) Koska viinialan tuotteiden isotooppinen määritys ja tulosten tulkinta ovat herkkiä menettelyjä, määritystulosten tulkitsemisen yhdenmukaistamiseksi on syytä säätää, että YTK:n tietopankkiin on pääsy tätä määritystapaa käyttävillä virallisilla laboratorioilla ja pyynnöstä muilla jäsenvaltion viranomaisilla kuitenkin siten, että yksityisten tietojen suojaamista koskevaa periaatetta noudatetaan.

(22) Asetuksessa (ETY) N:o 2347/91 on toisessa jäsenvaltiossa sijaitsevaan viralliseen laboratorioon lähetettäviksi tarkoitettujen näytteiden ottoa koskevia sääntöjä ja isotooppisella menetelmällä määritettävien näytteiden ottoa koskevat yhteiset säännöt. Näitä menettelyjä on syytä soveltaa ja pitää näytteenottoa yhteisön tietopankkia varten erikoistapauksena, jossa viinialan tuotteesta otetaan näyte viranomaisten tehdessä suoraa yhteistyötä.

(23) Tarkastusten puolueettomuuden varmistamiseksi komission erikoistarkastajien tai jonkin jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen tarkastajien on voitava pyytää toisen jäsenvaltion toimivaltaista viranomaista ottamaan näytteitä. Otetut näytteet on annettava pyynnön esittäneelle tarkastajalle, joka määrää, missä laboratoriossa ne tutkitaan.

[1] EYVL L 272, 3.10.1990, s. 1.
[2] EYVL L 99, 14.4.1999, s. 4.

(24) Olisi vahvistettava yksityiskohtaiset säännöt virallista näytteenottoa ja näiden näytteiden käyttöä varten jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten tehdessä yhteistyötä. Säännöissä on varmistettava edustavuus ja virallisten määritystulosten tarkistusmahdollisuus koko yhteisössä.

(25) Näytteiden ottoon ja lähettämiseen, analyyttisiin ja aistinvaraisiin tutkimuksiin sekä asiantuntijan palkkaamiseen liittyvien menojen maksattamisen yksinkertaistamiseksi hallinnollisella tasolla on syytä vahvistaa periaate, jonka mukaan kustannuksista vastaa viranomainen, joka on määrännyt näytteenoton tai asiantuntijan palkkaamisen.

(26) Tämän asetuksen mukaisissa tarkastuksissa tehtyjen havaintojen todistusvoima on täsmennettävä.

(27) Jäsenvaltioiden on määritettävä seuraamukset, joita sovelletaan, jos viinialan säännöksiä rikotaan, sanotun kuitenkaan rajoittamatta yhteisön lainsäädännössä säädettyjen erityissäännösten soveltamista. Sovellettavien seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia, eikä yhteisön lainsäädännön soveltaminen saa niiden vuoksi olla vaikeampaa kuin rikkomisia koskevan kansallisen lainsäädännön soveltaminen.

(28) Jotta tarkastukset ja rypälenäytteiden otto viinitarhoissa sujuisivat tavanomaisesti, on syytä säätää, että asianomaiset eivät saa estää heihin kohdistuvia tarkastuksia, vaan heidän on helpotettava näytteiden ottoa ja annettava tämän asetuksen mukaisesti tarvittavat tiedot.

(29) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat viinin hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Tarkastukset ja seuraamukset

1. Tässä asetuksessa vahvistetaan tarkastuksia ja seuraamuksia koskevat erityiset yksityiskohtaiset säännöt viinialalla.

2. Tämä asetus ei vaikuta seuraavien soveltamiseen:

— erityissäännökset, jotka liittyvät jäsenvaltioiden suhteisiin petosten torjumiseksi viinialalla, jos niillä helpotetaan tämän asetuksen soveltamista,

— säännöt, jotka koskevat

  — rikosoikeudenkäyntiä tai jäsenvaltioiden keskinäistä avunantoa rikosasioissa,

  — hallinnollisia seuraamuksia koskevaa menettelyä.

I OSASTO

JÄSENVALTIOIDEN SUORITTAMAT TARKASTUKSET

2 artikla

Periaatteet

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet viinialan yhteisön sääntelyn ja sen soveltamiseksi vahvistetun kansallisen sääntelyn noudattamista koskevan valvonnan varmistamiseksi.

2. Jäsenvaltioiden on tehtävä hallinnollisia tarkastuksia ja tilakäyntejä varmistaakseen tehokkaasti, että vaaditut edellytykset täyttyvät.

3. Jäsenvaltioiden on määriteltävä tarkastusmenetelmät ja -keinot sekä tarkastuksen kohteena olevat henkilöt tukitoimenpiteiden luonteen mukaisesti.

4. Tarkastukset toteutetaan joko järjestelmällisesti tai pistokokeina. Kun tarkastukset tehdään pistokokeina, jäsenvaltioiden on varmistettava kokeiden määrällä, tyypillä ja tiheydellä, että ne edustavat koko jäsenvaltiota ja vastaavat kaupan pidettyjen tai kaupan pitämistä varten säilytettyjen viinialan tuotteiden määrää.

3 artikla

Valvontaviranomaiset

1. Kun jäsenvaltio nimeää useita toimivaltaisia viranomaisia valvomaan viinialan sääntelyn noudattamista, sen on huolehdittava niiden toiminnan yhteensovittamisesta.

2. Kunkin jäsenvaltion on nimettävä yksi yhteysviranomainen, joka vastaa yhteyksistä muiden jäsenvaltioiden yhteysviranomaisten ja komission kanssa. Kyseisen yhteysviranomaisen on erityisesti toimitettava ja otettava vastaan yhteistyöpyyntöjä tämän osaston soveltamiseksi ja edustettava omaa jäsenvaltiotaan suhteissa muihin jäsenvaltioihin ja komissioon.

3. Komissio huolehtii jäsenvaltioiden sille asetuksen (EY) N:o 1493/1999 72 artiklan 2 kohdan mukaisesti toimittamien tietojen levittämisestä säännöllisesti asianmukaisella tavalla.

4 artikla

Tarkastushenkilöstön valtuudet

Jäsenvaltioiden on toteutettava toimenpiteet helpottaakseen toimivaltaisten viranomaistensa tarkastajien tehtäviä. Niiden on erityisesti valvottava, että kyseisillä tarkastajilla, tarvittaessa yhteistyössä sen omien yksiköiden tätä tarkoitusta varten valtuutettujen tarkastajien kanssa, on

— esteetön pääsy viinitiloille sekä viinialan tuotteiden viiniyttämislaitoksiin, varastointilaitoksiin, jalostamoihin ja kuljetusvälineisiin,

— esteetön pääsy kenen tahansa viinialan tuotteita tai viinialalla mahdollisesti käytettäväksi tarkoitettuja tuotteita myymistarkoituksessa säilyttävän, kaupan pitävän tai kuljettavan henkilön kaupallisiin tiloihin, varastoihin tai kuljetusvälineisiin,

— mahdollisuus luetteloida viinialan tuotteet sekä niiden valmistamiseen mahdollisesti tarkoitetut aineet tai tuotteet,

— mahdollisuus ottaa näytteitä viinialan tuotteista, aineista ja tuotteista, joita voidaan käyttää niiden valmistukseen, sekä myymistarkoituksessa säilytetyistä, kaupan pidetyistä tai kuljetetuista tuotteista,

— mahdollisuus tutkia kirjanpitotietoja tai muita asiakirjoja tarkastusta varten ja ottaa niistä jäljennöksiä tai otteita,

— mahdollisuus toteuttaa viinialan tuotteen tai tuotteen, jota voidaan käyttää tällaisen tuotteen valmistukseen, valmistusta, hallussapitoa, kuljetusta, kuvausta, esittelyä ja kaupan pitämistä koskevia asianmukaisia suojatoimenpiteitä, jos on perusteltua epäillä yhteisön säännöstön vakavaa rikkomista, erityisesti jos kyseessä on vilpillinen käsittely tai terveydelle aiheutuva vaara.

5 artikla

Viinintuotantokyky

1. Jäsenvaltioiden on asetuksen (EY) N:o 1493/1999 II osastossa tarkoitettujen tuotantokykyä koskevien säännösten noudattamisen varmistamiseksi käytettävä tapauksen mukaan viinitilarekisteriä tai graafista viitepohjaa neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2392/86 [1] mukaisesti.

Yhteisön tukea saavat lopulliset viininviljelystä luopumiset sekä rakenneuudistukset ja uusiin lajikkeisiin siirtymiset on tarkastettava järjestelmällisesti paikalla. Tarkastuksen kohteeksi on valittava lohkot, joista on tehty tukihakemus.

2. Asetuksen (EY) N:o 1493/1999 2 artiklan 1 kohdassa säädetyn uusien viljelmien istutuskiellon noudattaminen on tarkastettava asetuksen (ETY) N:o 2392/86 4 artiklan 4 kohdan mukaisesti laaditun graafisen viitepohjan avulla.

Jäsenvaltioiden, joilla ei ole graafista viitepohjaa, on annettava komissiolle ennen 1 päivää tammikuuta 2001 tiedoksi uusien viljelmien istutuskiellon noudattamisen varmistamiseksi toteutetut toimenpiteet.

II OSASTO

YHTEISÖN VALVONNAN RAKENNE

6 artikla

Komission erikoistarkastajat

1. Asetuksen (EY) N:o 1493/1999 72 artiklan 3 kohdassa tarkoitetut komission erikoistarkastajat voivat osallistua jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten säätämiin tarkastuksiin.

Tarkastukset tehdään neuvoston asetuksen (EY) N:o 1258/1999 [2] 9 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

Komissio voi pyytää jäsenvaltioilta

— tietoja niiden aikomista tarkastuksista,

— tarkastuksia, joihin sen erikoistarkastajat voivat osallistua.

Jäsenvaltioiden tarkastajien on aina huolehdittava, että ensimmäisessä ja toisessa alakohdassa tarkoitetut tarkastustoimet toteutetaan.

2. Tehtäviä suorittaessaan komission erikoistarkastajat käyttävät 4 artiklan ensimmäisessä, toisessa, kolmannessa ja viidennessä luetelmakohdassa mainittuja oikeuksiaan ja valtuuksiaan, sanotun kuitenkaan rajoittamatta jäsenvaltioiden omille tarkastajilleen kyseisten tarkastusten suorituksen osalta säätämiä rajoituksia.

Komission erikoistarkastajat noudattavat tarkastusten aikana toimintatapoja, jotka ovat sopusoinnussa kyseisessä jäsenvaltiossa sovellettavien sääntöjen ja ammattikäytäntöjen kanssa. Lisäksi heillä on salassapitovelvollisuus.

3. Komissio toimittaa kunkin valvontatoimen jälkeen kyseisen jäsenvaltion yhteysviranomaiselle ilmoituksen, joka sisältää sen erikoistarkastajien suorittamien toimien tulokset. Tässä ilmoituksessa on mainittava mahdollisesti kohdatut vaikeudet ja voimassa olevan sääntelyn rikkomiset.

III OSASTO

VALVONTAVIRANOMAISTEN KESKINÄINEN AVUNANTO

7 artikla

Pyynnöstä annettava apu

1. Kun jonkin jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen toteuttaa alueellaan tarkastustoimia, se voi pyytää tietoja komissiolta tai sellaisen toisen jäsenvaltion toimivaltaiselta viranomaiselta, jota asia voi suoraan tai välillisesti koskea.

Komissiolle on ilmoitettava tapauksista, joissa ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen tarkastustoimien kohteena oleva tuote on peräisin kolmannesta maasta ja joissa tämän tuotteen kaupan pitämisellä voi olla erityistä merkitystä muille jäsenvaltioille.

Pyynnön vastaanottavan viranomaisen on annettava kaikki tiedot, joita pyynnön esittävä viranomainen tarvitsee tehtävässään.

[1] EYVL L 208, 31.7.1986, s. 1.

[2] EYVL L 160, 26.6.1999, s. 103.

2. Pyynnön esittävän viranomaisen perustellusta hakemuksesta pyynnön vastaanottava viranomainen toteuttaa tai tekee tarvittavat aloitteet erityisvalvonnan tai sellaisten tarkastusten järjestämiseksi, joiden avulla haluttuihin tavoitteisiin päästään.

3. Pyynnön vastaanottavan viranomaisen on toimittava kuin se toimisi omasta puolestaan.

4. Pyynnön esittävä viranomainen voi pyynnön vastaanottavan viranomaisen suostumuksella nimetä tarkastajia

— joko hankkimaan sen jäsenvaltion, jonka pyynnön vastaanottava viranomainen on kyseessä, hallintoviranomaisilta viinialan sääntelyn soveltamiseen tai tarkastustoimiin liittyviä tietoja, myös ottamaan jäljennöksiä kuljetusasiakirjoista tai muista asiakirjoista tai otteita rekistereistä,

— tai avustamaan pyydetyissä toimissa 2 kohdan mukaisesti sen jälkeen kun pyynnön vastaanottaneelle viranomaiselle on ilmoitettu siitä hyvissä ajoin ennen toimien aloittamista.

Ensimmäisessä luetelmakohdassa tarkoitettuja jäljennöksiä voidaan ottaa ainoastaan pyynnön vastaanottavan viranomaisen suostumuksella.

Pyynnön vastaanottavan viranomaisen tarkastajien on aina huolehdittava, että tarkastustoimet toteutetaan.

Pyynnön esittävän viranomaisen tarkastajien on:

— esitettävä kirjallinen valtuutus, josta ilmenee heidän henkilöllisyytensä ja virkanimikkeensä,

— rajoittamatta sen jäsenvaltion, jonka pyynnön vastaanottava viranomainen on kyseessä, omille tarkastajilleen kyseisten tarkastusten suorituksen osalta säätämiä rajoituksia, käytettävä

  — 4 artiklan ensimmäisessä ja toisessa luetelmakohdassa tarkoitettuja oikeuksiaan,

  — oikeuttaan saada tietoja pyynnön vastaanottavan viranomaisen tarkastajien 4 artiklan kolmannen ja viidennen luetelmakohdan mukaisesti suorittamien tarkastusten tuloksista,

— noudatettava tarkastusten aikana toimintatapoja, jotka ovat sopusoinnussa kyseisessä jäsenvaltiossa sovellettavien sääntöjen ja ammattikäytäntöjen kanssa; kyseisellä viranomaisella on salassapitovelvollisuus.

5. Tässä artiklassa tarkoitetut perustellut pyynnöt on toimitettava asianomaisen jäsenvaltion pyynnön vastaanottavalle viranomaiselle kyseisen jäsenvaltion yhteyslaitoksen välityksellä. Samoin toimitaan myös seuraavien osalta:

— vastaukset näihin pyyntöihin,

— 2 ja 4 kohdan soveltamiseen liittyvät tiedonannot.

Poiketen siitä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat jäsenvaltioiden välisen yhteistyön tehostamiseksi ja parantamiseksi antaa toimivaltaiselle viranomaiselle luvan

— osoittaa pyyntönsä tai ilmoituksensa suoraan toisen jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle,

— vastata suoraan niille toisen jäsenvaltion toimivaltaiselta viranomaiselta tuleviin pyyntöihin tai ilmoituksiin.

8 artikla

Oma-aloitteinen avunanto

Kun jonkin jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen epäilee perustellusti tai saa tietoonsa, että:

— jokin asetuksen (EY) N:o 1493/1999 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu tuote ei ole viinialan sääntelyn mukainen tai sen hankkiminen tai kaupan pitäminen on tapahtunut vilpillisesti, ja

— tällä seikalla on yhdelle tai useammalle jäsenvaltiolle erityistä merkitystä ja siitä voi aiheutua hallinnollisia toimenpiteitä tai oikeudellisia toimia,

kyseisen viranomaisen on ilmoitettava siitä viipymättä oman toimivaltaisen yhteysviranomaisensa välityksellä kyseisen jäsenvaltion yhteysviranomaiselle ja komissiolle.

9 artikla

Yhteiset säännökset

1. Edellä 7 artiklan 1 kohdassa ja 8 artiklassa tarkoitettuihin tietoihin on liitettävä ja niitä on täydennettävä mahdollisimman pian asiakirjoilla ja muilla tarvittavilla todisteilla sekä ilmoituksella hallinnollisista toimenpiteistä tai oikeudellisista toimista. Tiedot koskevat erityisesti

— asianomaisen tuotteen koostumusta ja aistinvaraisia ominaisuuksia,

— tuotteen kuvausta ja esittelyä,

— tuotteen valmistusta ja kaupan pitämistä koskevien säännöjen noudattamista.

2. Niiden yhteysviranomaisten, joita keskinäisen avunannon käynnistämiseen johtanut asia koskee, on ilmoitettava toisilleen viipymättä

— tutkimusten edistymisestä,

— kyseisiin toimiin liittyvistä hallinnollisista tai oikeudellisista seurauksista.

3. Edellä olevan 7 artiklan 2 ja 4 kohdan soveltamisesta aiheutuvat matkakustannukset

— maksaa jäsenvaltio, joka on nimennyt tarkastajan edellä mainituissa kohdissa tarkoitettuja toimenpiteitä varten, tai

— maksetaan yhteisön talousarviosta asianomaisen jäsenvaltion yhteysviranomaisen pyynnöstä, jos komissio on virallisesti ennalta tunnustanut kyseisen tarkastustoimen olevan yhteisön edun mukainen.

IV OSASTO

TUTKIMUSTIETOJA SISÄLTÄVÄ TIETOPANKKI

10 artikla

Tietopankin tavoite

1. Viinialan tuotteiden tutkimustietoja sisältävää tietopankkia hoitaa yhteinen tutkimuskeskus (YTK).

2. Tietopankkiin tallennetaan viinialan tuotteiden sisältämän etanolin ja veden ainesosien isotooppisilla määrityksillä asetuksessa (ETY) N:o 2676/90 esitettyjä vertailumääritysmenetelmiä käyttäen saadut tulokset.

3. Tietopankin tarkoituksena on mahdollistaa niiden tulosten tulkinnan yhdenmukaistaminen, jotka jäsenvaltioiden viralliset laboratoriot saavat asetuksessa (ETY) N:o 2676/90 säädettyjä vertailumääritysmenetelmiä soveltaessaan.

11 artikla

Näytteet

1. Tietopankkia varten analysoitavat viinirypälenäytteet on otettava, käsiteltävä ja jalostettava viiniksi liitteen I ohjeiden mukaisesti.

2. Näytteet tuoreista viinirypäleistä otetaan viinitiloilta, jotka sijaitsevat maaperän, sijainnin, kasvatustavan, lajikkeen, iän ja käytettyjen viljelytapojen osalta tarkkaan määritellyillä tuotantoalueilla.

Vuosittain tietopankkia varten otettavien näytteiden määrä on vähintään:

— 400 näytettä Ranskasta,

— 400 näytettä Italiasta,

— 200 näytettä Saksasta,

— 200 näytettä Espanjasta,

— 50 näytettä Portugalista,

— 50 näytettä Kreikasta,

— 50 näytettä Itävallasta,

— 4 näytettä Luxemburgista,

— 4 näytettä Yhdistyneestä kuningaskunnasta.

Otettavien näytteiden jakaumassa on otettava huomioon edellä mainittujen jäsenvaltioiden viinitilojen maantieteellinen sijainti.

Näytteistä on otettava joka vuosi 25 prosenttia samoilta lohkoilta kuin edellisvuonna.

3. Jäsenvaltioiden nimeämien laboratorioiden on analysoitava näytteet asetuksen (ETY) N:o 2676/90 liitteessä esitettyjä menetelmiä käyttäen. Nimettyjen laboratorioiden on täytettävä eurooppalaisen standardin NE 45001 tai ISO/IEC 17025 mukaiset koelaboratorioiden toimintaa koskevat yleiset vaatimukset ja oltava mukana soveltuvuuskoejärjestelmässä (proficiency testing scheme), joka koskee isotooppisia määritysmenetelmiä.

4. On tehtävä liitteen III mukainen määritysseloste. Kunkin näytteen osalta on laadittava tietokortti liitteen II mukaisesti.

5. YTK:lle on toimitettava jäljennös määritysselosteesta, joka sisältää analyysien tulokset ja tulkinnat, sekä jäljennös tietokortista.

6. Jäsenvaltiot ja YTK varmistavat, että

— tutkimustietoja sisältävässä tietopankissa olevat tiedot säilyvät,

— kaikista YTK:lle määritettäviksi lähetetyistä näytteistä säilytetään vähintään yksi tarkistusnäyte vähintään kolmen vuoden ajan näytteenottopäivämäärästä,

— tietopankkia käytetään vain yhteisön ja kansallisten viinialan säännösten noudattamisen valvontaan tai tilastollisiin tai tieteellisiin tarkoituksiin,

— tietojen suojaustoimenpiteitä toteutetaan erityisesti varkauksien ja tietojen väärentämisen estämiseksi,

— asianomaisilla on välittömästi ja ilman tarpeettomia kustannuksia pääsy heitä koskeviin asiakirjoihin mahdollisten virheellisten tietojen korjaamiseksi.

12 artikla

Isotooppiset määritykset

1. Viiniä tuottavien jäsenvaltioiden, joilla ei ole välineitä isotooppisten määritysten tekemiseksi, on lähetettävä viininäytteensä YTK:hon määritettäviksi. Tällöin ne voivat nimetä toimivaltaisen viranomaisen, jolla on oikeus saada käyttöönsä tietoja niiden alueella otetuista näytteistä.

2. Jäsenvaltioiden, jotka tekevät itse viinialan tuotteiden isotooppiset määritykset, on toimitettava tarkastusmääritystä varten vähintään 10 prosenttia näytteistä YTK:lle tai sen nimeämälle laboratoriolle.

13 artikla

Tulosten tiedoksiantaminen

1. Tietopankkiin tallennetut tiedot annetaan jäsenvaltioiden tätä tarkoitusta varten nimeämien laboratorioiden käyttöön niiden sitä pyytäessä.

2. Asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa 1 kohdassa tarkoitetut tiedot voidaan antaa pyynnöstä jäsenvaltioiden muiden viranomaisten käyttöön, jos tiedot ovat edustavia.

3. Tietojen antaminen koskee ainoastaan ominaisuuksiltaan ja alkuperältään samanlaisesta näytteestä tehdyn määrityksen tulkitsemisessa tarvittavia määritystietoja. Kaikkiin tiedonantoihin on liitettävä muistutus tietopankin käyttöä koskevista vähimmäisvaatimuksista.

14 artikla

Menettelyjen noudattaminen

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden omiin tietopankkeihin tallennettavat isotooppisten määritysten tulokset saadaan tämän osaston säännösten mukaisesti otettuja käsiteltyjä näytteitä analysoimalla.

V OSASTO

NÄYTTEIDEN OTTO TARKASTUKSIA VARTEN

15 artikla

Näytteiden ottopyyntö

1. Edellä olevien II ja III osaston soveltamisen yhteydessä komission erikoistarkastajat tai jonkin jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen tarkastajat voivat pyytää toisen jäsenvaltion toimivaltaista viranomaista ottamaan näytteitä tämän jäsenvaltion asiaa koskevien säännösten mukaisesti.

2. Otetut näytteet kuuluvat pyynnön esittävälle viranomaiselle, joka päättää erityisesti laboratoriosta, jossa ne määritetään.

3. Näytteet on otettava ja niitä on käsiteltävä liitteessä IV esitettyjen ohjeiden mukaisesti.

16 artikla

Näytteiden ottoon, lähettämiseen ja määritykseen liittyvät kustannukset

1. Näytteen ottoon, käsittelyyn ja lähettämiseen sekä analyyttiseen ja aistinvaraiseen tutkimukseen liittyvistä kustannuksista vastaa sen jäsenvaltion viranomainen, joka on pyytänyt näytteen ottamista. Kustannukset lasketaan siinä jäsenvaltiossa sovellettavien hintojen mukaan, jonka alueella toimenpiteet on suoritettu.

2. Yhteisö vastaa asetuksen kustannuksista, jotka liittyvät 12 artiklassa tarkoitettujen näytteiden lähettämiseen YTK:hon tai YTK:n nimeämään laboratorioon niiden määrittämiseksi isotooppisia menetelmiä käyttäen.

Niiden jäsenvaltioiden osalta, joilla ei ole käytettävissä alueellaan viinien isotooppista määritysmenetelmää varten varustettua laboratoriota, kaikkien 14 artiklan 1 kohdan nojalla otettavien näytteiden lähettämiskustannuksista YTK:hon vastaa yhteisö.

VI OSASTO

YLEISET JA LOPPUSÄÄNNÖKSET

17 artikla

Todistusvoima

Muiden jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset tai komissio voivat vedota komission erikoistarkastajien tai jonkin jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen tarkastajien tätä osastoa sovellettaessa tekemiin havaintoihin. Tässä tapauksessa näiden havaintojen arvoa ei vähennä se, että ne eivät tule kyseisestä jäsenvaltiosta.

18 artikla

Seuraamukset

Jäsenvaltioiden on vahvistettava viinialan sääntelyn rikkomiseen sovellettava seuraamusjärjestelmä ja toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen soveltamiseksi, sanotun kuitenkaan rajoittamatta asetuksessa (EY) N:o 1493/1999 tai sen täytäntöönpanemiseksi annetuissa asetuksissa säädettyjen säännösten soveltamista. Säädettyjen seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.

19 artikla

Tarkastusten kohteena olevat henkilöt

1. Ne luonnolliset henkilöt tai oikeushenkilöt sekä näiden henkilöiden ryhmittymät, joiden ammattitoimintaa voidaan valvoa tässä asetuksessa säädetyillä tarkastuksilla, eivät saa estää näiden tarkastusten tekemistä, ja heidän on aina helpotettava niitä.

2. Kun toimivaltaisen viranomaisen tarkastajat ottavat näytteitä viinitarhoissa, niiden viljelijät

— eivät saa millään tavoin estää näytteiden ottoa, ja

— ovat velvollisia toimittamaan kyseisille henkilöille kaikki tämän asetuksen mukaisesti vaaditut tiedot.

20 artikla

Kumoaminen

Kumotaan asetukset (ETY) N:o 2347/91 ja (ETY) N:o 2348/91.

21 artikla

Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä joulukuuta 2000.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 14 päivänä joulukuuta 2000.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

LIITE I

Ohjeet 11 artiklassa tarkoitetulle viinirypälenäytteiden otolle, käsittelylle ja jalostamiselle viiniksi, jolle tehdään määritys isotooppisella menetelmällä

I NÄYTTEIDEN OTTO RYPÄLEISTÄ

A Kukin näyte käsittää vähintään 10 kilogrammaa terveitä ja kypsiä saman viiniköynnöslajikkeen viinirypäleitä. Näytteiden ottoa aamukasteen aikana ja sateen jälkeen on vältettävä. Viinirypäleissä ei saa olla ulkopuolista kosteutta. Ne kerätään sellaisenaan.

Näytteiden otto tapahtuu kyseessä olevan palstan viininkurjuuaikana. Kerättyjen viinirypäleiden on oltava koko palstaa edustavia. Näin otettu näyte tuoreista viinirypäleistä, tarvittaessa rypäleen puristemehuksi jalostettuna, voidaan säilyttää viiniyttämiseen saakka jäädytettynä.

Jäsenvaltiot voivat vahvista alueellaan otettaville näytteille yli 10 kilogramman vähimmäismäärät, jos tämä on perusteltua eri laboratorioiden välisen tieteellisen yhteistyön vuoksi.

B Näytteidenoton yhteydessä on laadittava tietokortti. Kortti käsittää viinirypälenäytteiden ottoa koskevan I osan ja viiniyttämistä koskevan II osan. Se säilytetään yhdessä näytteen kanssa ja seuraa sen mukana kaikkien kuljetusten aikana. Kortti pidetään ajan tasalla merkitsemällä siihen kaikki näytteelle suoritetut käsittelyt.

Näytteiden ottoa koskeva tietokortti laaditaan liitteessä II olevan kyselylomakkeen I osan mukaisesti.

II VIINIYTTÄMINEN

A Viiniyttämisen suorittaa toimivaltainen viranomainen tai sen tätä varten valtuuttama yksikkö olosuhteissa, jotka ovat mahdollisimman hyvin verrattavissa näytteen edustaman tuotantoalueen tavanomaisiin olosuhteisiin. Viiniyttämisen on johdettava sokerin täydelliseen muuttumiseen alkoholiksi, toisin sanoen jäännössokeripitoisuuden on oltava alle 2 grammaa litraa kohti. Heti viinin selkeyttämisen ja SO_2:n avulla tapahtuneen stabilisoimisen jälkeen se pullotetaan 75 senttilitran pulloihin ja varustetaan etiketillä.

B Viiniyttämistä koskeva tietokortti laaditaan liitteessä II olevan kyselylomakkeen II osan mukaisesti.

LIITE II

Kyselylomake, joka koskee viinirypälenäytteiden ottoa ja viiniyttämistä isotooppista määritysmenetelmää varten

I OSA

1 *Yleiset tiedot*

1.1 Näytteen numero:

1.2 Näytteen ottaneen tarkastajan tai valtuutetun henkilön nimi ja asema:

1.3 Näytteen otosta vastaavan toimivaltaisen viranomaisen nimi ja osoite:

1.4 Viiniyttämisestä ja näytteen lähettämisestä vastaavan toimivaltaisen viranomaisen nimi ja osoite, jos se ei ole sama kuin 1.3 kohdassa tarkoitettu viranomainen:

2 *Näytteen yleiskuvaus*

2.1 Alkuperä (maa, alue):

2.2 Satovuosi:

2.3 Viinilajike:

2.4 Viinirypäleiden väri:

3 *Viinitarhan kuvaus:*

3.1 Lohkon omistajan nimi ja osoite:

3.2 Lohkon sijainti:

— kunta:

— paikkakunta:

— maakirjan numero:

— leveys- ja pituusaste:

3.3 Maaperä (esimerkiksi kalkki, savi, kalkkipitoinen savi, hiekka):

3.4 Sijainti (esimerkiksi rinteessä, tasaisella maalla, aurinkoinen jne.):

3.5 Viiniköynnösten lukumäärä hehtaaria kohti:

3.6 Viinitilan ikä (alle 10 vuotta, 10—25 vuotta, yli 25 vuotta):

3.7 Korkeus merenpinnasta:

3.8 Kasvatus- ja leikkaamistapa:

3.9 Laatuluokka, jonka mukaiseksi viiniksi rypäleet tavallisesti jalostetaan (pöytäviini, tma-laatuviini, muu):

4 *Vuosikerran ja rypäleen puristemehun ominaisuudet*

4.1 Palstan arvioitu tuotos hehtaaria kohti:

4.2 Viinirypäleiden terveydentila (esimerkiksi terveitä, homeisia), sekä maininta siitä, olivatko viinirypäleet kuivia vai kosteita näytteen ottamisajankohtana:

4.3 Näytteen oton päivämäärä:

5 *Sää sadonkorjuun aikana*

5.1 Sateita sadonkorjuuta edeltavien 10 päivän aikana: kyllä/ei

Jos vastaus on kyllä, merkitään tarvittaessa lisätietoja.

6 Kasteltavat viinitarhat. Mikäli viljelmiä kastellaan, merkitään

6.1 viimeisin kastelupäivä:

(Näytteen otosta vastaavan toimivaltaisen viranomaisen leima ja näytteen ottajan allekirjoitus, nimenselvennys ja virkanimike)

II OSA

1 *Suppea viiniyttäminen*

1.1 Viinirypälenäytteen paino kilogrammoina:

1.2 Puristamistapa:

1.3 Saadun rypäleen puristemehun tilavuus:

1.4 Rypäleen puristemehun ominaisuuksia koskevat tiedot:

— refraktometriluku:

— kokonaishappoisuus (viinihappoa g/l):

1.5 Rypäleen puristemehun käsittelytapa (esimerkiksi selkeyttäminen, linkoaminen):

1.6 Hiivan lisääminen (käytetty hiivalajike), mainittava, onko tapahtunut spontaania käymistä:

1.7 Lämpötila käymisen aikana (likimäärin):

1.8 Käymisen päättymisen määrittämistapa:

1.9 Viinin käsittelytapa (esimerkiksi lasku):

1.10 Rikkidioksidin annostus milligrammoina litraa kohti:

1.11 Saadun viinin määritys:

— todellinen ja kokonaisalkoholipitoisuus tilavuusprosentteina:

— kuiva-aineen kokonaismäärä:

— reduktiosokerit inverttisokerista grammoina litraa kohti:

2 *Näytteen viiniyttämisen aikataulu*

Päivämäärät:

— näytteen otto:

— puristaminen:

— käymisen alkaminen:

— käymisen päättyminen:

— sakan erottaminen saadusta viinistä:

— SO_2:n lisääminen:

— viinin pullotus:

— lähettäminen isotooppisin menetelmin suoritettaviin mittauksiin erikoistuneeseen laboratorioon:

— tarvittaessa lähettäminen YTK:hon:

II osan valmistuspäivämäärä:

(Viiniyttämisen suorittaneen toimivaltaisen viranomaisen leima ja vastuuhenkilön allekirjoitus)

LIITE III

MÄÄRITYSSELOSTE

Asetuksen (ETY) N:o 2676/90 liitteessä kuvatun isotooppisen menetelmän mukaisesti määritetyt viininäytteet ja viinialan tuotteiden näytteet, jotka on tallennettava YTK:n isotooppitietopankkiin

I YLEISIÄ TIETOJA

1 Maa:

2 Näytteen numero:

3 Vuosikerta:

4 Viiniköynnöslajike:

5 Viinin luokitus:

6 Alue:

7 Tuloksista vastaavan laboratorion nimi ja osoite:

8 Näyte toista tarkastusmääritystä varten YTK:lle: kyllä/ei

II MENETELMÄT JA TULOKSET

1 *Viini*

1.1 Alkoholipitoisuus tilavuusprosentteina: til.- %

1.2 Kuiva-aineen kokonaispitoisuus: g/l

1.3 Pelkistävät sokerit: g/l

1.4 Kokonaishappoisuus viinihappona ilmoitettuna: g/l

1.5 Kokonaisrikkidioksidipitoisuus: mg/l

2 *Viinin tislaus SNIF-NMR:ää varten*

2.1 Tislauslaitteiston kuvaus:

2.2 Tislatun viinin määrä / saadun tisleen paino:

3 *Tisleen määritys*

3.1 Vesipitoisuus: % (m/m)
(Menetelmä: Karl-Fischer/tiheysmittaus)

3.2 Muiden haihtuvien aineiden kuin etyylialkoholin pitoisuus: % (m/m)
(Menetelmä: kaasukromatografinen määritys sopivalla kapillaarikolonnilla)

3.3 Etyylialkoholin pitoisuus viinin tisleestä:
t_m D = 1 – [vesipitoisuus % (m:/m)]/100:

4 *N,N-tetrametyyliurean määritys*

4.1 Vesipitoisuus: % (m/m)

4.2 TMU:n puhtaus: % (m/m)
(Menetelmä: kaasukromatografinen määritys sopivalla kapillaarikolonnilla)

5 *NMR:lla mitattujen etanolin deuterium-isotooppisuhteiden tulokset*

5.1 $(D/H)_I$ = ppm standardipoikkeama:

5.2 $(D/H)_{II}$ = ppm standardipoikkeama:

5.3 $(D/H)_{QW}$ = ppm standardipoikkeama:

5.4 $(D/H)_{TMU}$ = ppm standardipoikkeama:

5.5 "R" = standardipoikkeama:

6 *NMR-parametrit*

Havaittu taajuus:

Muisti:

Pyyhkäisyjen lukumäärä:

Kokeiden lukumäärä:

Koontiaika:

90° pulssi: ; 01: ; 02:

Irtikytkennän teho:

Lämpötila: °C

Eksponentiaalinen monikerta: Hz

Pohjaviivan korjaus: kyllä/ei

Zero filling: kyllä/ei

7 *18- ja 16-happi-isotooppien suhteen tulos viinissä*

$\delta\ ^{18}O$ [‰] = ‰ V. SMOW-SLAP

Määritysten lukumäärä:

Standardipoikkeama:

8 *Tasapainotusparametrit*

Automaattinen tasapainotus: kyllä/ei

Tasapainotuksen lämpötila: °C

Näytteen määrä: ml

Tasapainotusastian vetoisuus: ml

Tasapainotuksen kesto: tuntia

LIITE IV

Valvontaviranomaisten yhteistyönä toteuttama näytteiden otto

1. Kun valvontaviranomaiset ottavat yhteistyönä näytteitä viinistä, rypäleen puristemehusta tai muusta nestemäisestä viinituotteesta, toimivaltaisen viranomaisen on varmistettava, että näytteet

   — edustavat koko erää enintään 60 litran astioihin pakattujen tuotteiden osalta, jotka on varastoitu yhdessä yhtenäisenä eränä,

   — edustavat kyseisen astian sisältämää tuotetta sellaisiin astioihin pakattujen tuotteiden osalta, joista näyte otetaan ja joiden nimellistilavuus on enemmän kuin 60 litraa.

2. Näytteiden otto tapahtuu kaatamalla kyseistä tuotetta vähintään viiteen puhtaaseen astiaan, joiden kunkin nimellistilavuus on vähintään 75 senttilitraa. Edellä 1 kohdan ensimmäisessä luetelmakohdassa tarkoitetuista tuotteista näytteet voidaan ottaa myös valitsemalla vähintään viisi tutkittavaan erään kuuluvaa, nimellistilavuudeltaan vähintään 75 senttilitran astiaa.

   Jos viinitislenäytteet on tarkoitettu määritettäviksi deuteriumin ydinmagneettisella resonanssilla, näyteastioiden nimellistilavuus on 25 senttilitraa tai jopa 5 senttilitraa, jos astia lähetetään virallisesta laboratoriosta toiseen.

   Näytteet otetaan, suljetaan tarvittaessa ja sinetöidään sen laitoksen edustajan läsnäollessa, jossa näytteiden otto tapahtuu, tai kuljettajan edustajan läsnäollessa, jos näytteiden otto tapahtuu kuljetuksen aikana. Jos kyseinen edustaja ei ole läsnä, tästä tehdään maininta 4 kohdassa tarkoitettuun kertomukseen.

   Kukin näyte on varustettava inertillä ja kertakäyttöisellä sulkimella.

3. Kukin näyte on varustettava liitteessä V olevan A osan mukaisella etiketillä.

   Jos vaadittua etikettiä ei voida kiinnittää astian koon vuoksi, astiaan merkitään pysyvä numero, ja vaaditut tiedot merkitään erilliseen korttiin.

   Sen laitoksen edustajaa, jossa näytteiden otto tapahtuu, tai tarvittaessa kuljettajan edustajaa pyydetään allekirjoittamaan etiketti tai tarvittaessa kortti.

4. Toimivaltaisen viranomaisen tarkastaja, jolla on lupa suorittaa näytteiden otto, laatii kirjallisen kertomuksen, johon hän merkitsee kaikki näytteiden arvioimisen kannalta tärkeinä pitämänsä havainnot. Hän merkitsee siihen tarvittaessa kuljettajan edustajan tai sen laitoksen edustajan, jossa näytteiden otto tapahtuu, esittämät ilmoitukset ja pyytää edustajan allekirjoituksen. Hän merkitsee kertomukseen tuotemäärän, josta näytteet on otettu. Kertomukseen on merkittävä, onko tässä kohdassa ja 3 kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitetuista allekirjoituksista kieltäydytty.

5. Kustakin otoksesta säilytetään yksi näyte tarkistusnäytteenä laitoksessa, jossa näytteiden otto on suoritettu, ja toinen viranomaisen hallussa, jonka palveluksessa näytteen ottanut henkilö on. Kolme näytettä lähetetään viralliseen laboratorioon, jossa analyyttinen tai aistinvarainen tutkimus suoritetaan. Yhdelle näytteelle suoritetaan määritys. Toinen säilytetään tarkistusnäytteenä. Tarkistusnäytteet säilytetään vähintään kolmen vuoden ajan näytteiden otosta.

6. Näytekollien ulkopäällys varustetaan liitteessä V olevassa B osassa olevan mallin mukaisella punaisella etiketillä. Sen koko on 50×25 millimetriä.

   Kun näytteet lähetetään, lähettävän jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen lyö leimansa puoliksi lähetyksen ulkopäällykseen, puoliksi punaiseen etikettiin.

LIITE V

A Liitteessä IV olevan 3 kohdan mukainen näytteen kuvausta koskeva etiketti

1. Vaaditut tiedot:
   a) näytteen ottoa pyytäneen toimivaltaisen viranomaisen nimi ja osoite (myös maa mainittava);
   b) näytteen järjestysnumero;
   c) näytteen ottopäivä;
   d) näytteen ottamiseen valtuutetun toimivaltaisen viranomaisen tarkastajan nimi;
   e) laitoksen nimi ja osoite, josta näyte on otettu;
   f) kuvaus astiasta, johon näyte on otettu (astian numero, pulloerän numero jne.);
   g) kuvaus tuotteesta, mukaan luettuna tuotantoalue, vuosikerta, todellinen tai potentiaalinen alkoholipitoisuus ja, jos mahdollista, viiniköynnöslajike;
   h) seuraava huomautus: "Varalla olevan tarkistusnäytteen saa määrittää ainoastaan laboratoriossa, jolla on oikeus suorittaa tarkistusmäärityksiä. Sinettien murtaminen on rangaistavaa."
2. Huomautuksia:
3. Vähimmäiskoko 100 × 100 millimetriä.

B Liitteessä IV olevassa 6 kohdassa tarkoitetun punaisen etiketin malli

EUROOPAN YHTEISÖ
Tuotteita, joille on tehtävä analyttinen ja aistinvarainen tutkimus asetuksen (EY) N:o 2729/2000 mukaisesti